

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617010529
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2617010529.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. J. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokuratúry Senica proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 15.10.2018, č.k. 1T/236/2017-269, na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.8.2019, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

I. J., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom J. C. XXXX/XX, D., na slobode,

odsudzuje:

Podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zároveň zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/19/2017 zo dňa 20.02.2017 ohľadom obž. I. J., nar. XX.XX.XXXX v C., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 15.10.2018, č.k. 1T/236/2017-269, bol obžalovaný I. J. uznaný za vinného zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Okresný súd podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 36 písm. k/, l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 /jeden/ rok nepodmienečne a zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/19/2017 zo dňa 20.02.2017 ohľadom obž. I. J., nar. XX.XX.XXXX

v C., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú stranu AG PLAY, s.r.o., Záhradnícka 68, 821 08 Bratislava, IČO: 36 778 150 odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Senica a to proti výroku o treste. Nepovažuje za správne priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. Pri trestnej činnosti, ktorou bola spôsobená majetková škody, je možné túto poľahčujúcu okolnosť priznať len v prípade jej úplného nahradenia. Obžalovaný uznal svoj dlh, ale spôsobenú škodu doposiaľ neuhradil. Aj pri nepriznaní tejto poľahčujúcej okolnosti by prichádzalo do úvahy uloženie trestu od 3 do 7 rokov a 8 mesiacov. Okresný súd ukladal trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby s odôvodnením, že obžalovaný od vykonania ostatného trestu vedie riadny život, je zamestnaný a má stály príjem, riadne sa podrobuje ochrannému protitoxiomanickému liečeniu i liečeniu zo závislosti od hazardných hier, ktoré závislosti u neho podnietili páchanie trestnej činnosti a taktiež s poškodeným uzavrel dohodu o náhrade vzniknutej škody formou notárskej zápisnice. Prokurátor považuje uložený trest vzhľadom k závažnosti trestnej činnosti a k ňou spôsobenému následku za nedostatočný a neprímerane mierny. Obžalovaný spôsobil poškodenej spoločnosti škodu v celkovej výške 110.520,71 eur. Za spôsobenie takejto škody bol obžalovanému reálne uložený len trest vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, keďže do aktuálne uloženého jednoročného trestu mu bude započítaných 6 mesiacov z trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/19/2017 zo dňa 20.02.2017, ktorý už aj vykonal. Je pravdou, že obžalovaný vedie po výkone trestu riadny život, zamestnal sa a podrobuje sa uloženému liečeniu, tieto skutočnosti však nemožno považovať za také mimoriadne okolnosti a pomery páchatel'a, odôvodňujúce aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Poukázal na účel trestu z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, uloženým trestom má byť zároveň vyjadrené aj morálne odsúdenie páchatel'a. Tak nízky trest za spôsobenie škody počítanej dokonca v desiatkach tisíc eur, absolútne nezodpovedá zásadám individuálnej ani generálnej prevencie a taktiež nevyjadruje morálne odsúdenie konania obžalovaného. Ak je trest odňatia slobody vo výmere 1 rok dolnou hranicou trestnej sadzby za trestný čin sprenevery pri spôsobení škody prevyšujúcej 2.660 eur, nemožno trest v takejto výmere považovať za dostačujúci pri spôsobení škody prevyšujúcej čiastku 100.000 eur len preto, že páchatel' sa po spáchaní tejto trestnej činnosti už žiadneho iného protiprávneho konania nedopustil a vedie zatiaľ riadny život. Navrhuje preto aby Krajský súd v Trnave zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 3 roky.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril tak, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, ktorý zohľadnil všetky okolnosti prípadu. Ku skutku sa v plnej miere dobrovoľne priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval a uznal vinu z jeho spáchania, a to už v prípravnom konaní. Obžalovaný taktiež poskytol OČTK za účelom objasnenia skutku požadovanú súčinnosť. Na HP konanom dňa 15. 10. 2018 obžalovaný urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo žalovaného zločinu a opätovne vyslovil ľútosť a ospravedlnenie poškodenému, t. j. vykonala vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) TP, ktoré bolo následne prijaté súdom prvého stupňa. U obžalovaného je prevaha poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k), l) a n) TZ, s čím sa stotožnil aj súd prvého stupňa. Príťažujúca okolnosť nebola zistená jedna, a to, že už bol za trestný čin odsúdený. Išlo o trestnú činnosť spáchanú v súbehu so skutkom, pre ktorý je vedené toto trestné konanie. Trestných činov spáchaných v súbehu sa dopustil v na seba nadväzujúcom časovom slede počas závislosti od užívania pervitínu a hrania hazardných hier. Zo znaleckých posudkov vyplýva, že pervitín neužíval v snahe posilnenia páchania trestnej činnosti. Po výkone trestu vo výmere 6 mesiacov absolvoval ústavnú liečbu, ktorá do dnešného dňa prebieha ambulantnou formou. Táto liečba je úspešná, obžalovaný abstínuje. Po výkone TOS a liečby je tohto času už viac ako dva roky na slobode. V tomto období vedie riadny život, nedopustil sa žiadnej protiprávnej činnosti. Má trvalé zamestnanie a býva u svojich rodičov. Obžalovaný uznal svoj záväzok formou notárskej zápisnice s exekučnou doložkou, t. j. poškodený disponuje exekučným titulom. Podľa znaleckých posudkov boli u obžalovaného znížené ovládacie a rozpoznávací schopnosti. Obžaloba vytyka súdu prvého stupňa údajnú neprímeranosť uloženého TOS k spôsobenému následku, a zároveň vylučuje aplikáciu právneho inštitútu mimoriadneho zníženia trestu. S týmto názorom obžaloby sa obžalovaný nestotožňuje, uložený trest v jeho výmere považuje za zákonný pri splnení všetkých zákonných podmienok stanovených pre aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu a v tomto rozsahu považuje odôvodnenie rozsudku v časti uloženého trestu za vyčerpávajúce bez ďalšieho. Má za to, že obžalovanému mohol byť TOS mimoriadne znížený nielen podľa § 39 ods. 1 TZ, ale vzhľadom na závery znaleckých posudkov aj podľa § 39 ods. 2 písm. c) TZ. Aplikáciu tohto právneho inštitútu odôvodňujú už samotné okolnosti prípadu (poškodený mu zveril kľúče od kás jednotlivých hracích automatov, a dlh vznikol „točením“

bankovky „vloženie - výber z kasy“, t. j. obžalovaný peniaze nevybral z automatov a nepoužil pre svoje účely, dlh takto vznikol v spojení s jeho závislosťou). Súd prvého stupňa riadne preskúmal pomery obžalovaného, k zisteniu ktorých vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, pričom dospel k správne právnemu názoru, že aplikácia mimoriadneho zníženia trestu je dôvodná a zákonná. Tento záver zároveň súd riadne odôvodnil. Doterajší priebeh trestného konania bol a je obžalovanému dostatočným ponaučením do budúcnosti a obhajoba má za to, že náprava obžalovaného v spojení s už vykonaným TOS a s následným výkonom TOS bude týmto zaručene dosiahnutá, t. j. obhajoba má za to, že účel trestu v rámci individuálnej prevencie, teda náprava obžalovaného, bude dosiahnutý, čím je zároveň zabezpečená aj následná ochrana spoločnosti. Všetko za súčasného ochranného liečenia, ktoré sa vykonáva ambulantnou formou. Samotné potrestanie obžalovaného plní svoj účel a prispieva k napĺňaniu generálnej prevencie, nakoľko bežný občan má vždy snahu vyhnúť sa ťarche trestného konania (bez ohľadu na druh uloženého trestu), t. j. nekonať protiprávne. Nestotožňuje sa s názorom obžaloby, že len uloženie TOS v dĺžke trvania 3 rokov je spôsobilé plniť účel generálnej prevencie. Navyše ide o rozdiel v uloženom TOS a navrhovanej obžalobou, ktorý rozdiel nie je podľa môjho názoru spôsobilý byť rozhodným pri napĺňaní účelu trestu - generálnej prevencii. Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie a najmä vek obžalovaného, bez akejkoľvek bagatelizácie ním spáchaného skutku, by mohla byť obžalovanému poskytnutá šanca po výkone TOS viesť riadny život a zaradiť medzi riadnych občanov. V prípade uloženia TOS v ustanovenej trestnej sadzbe bez aplikácie § 39 TZ sa táto šanca znižuje.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podanom odvolaní, zotrval prokurátor na podanom odvolaní, obžalovaný navrhol zamietnuť podané odvolanie a predložil súdu doklad preukazujúci zmenu doby jeho pracovného pomeru z doby určitej na neurčitú.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané

v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania prokurátora smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, je potrebné uviesť, že krajský súd pri preskúmaní odvolania zistil, že okresný súd nesprávne priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 psím. k) Trestného zákona.

V súlade s odvolacou námietkou prokurátora je potrebné uviesť, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá náhradu škody páchatelom, pričom musí ísť o úplnú náhradu. Obžalovaný doposiaľ uhradil len 300 eur, čo je absolútne nepatrná časť spôsobenej škody. Pred okresným súdom, aj vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaný zdôrazňuje, že od výkonu ostatného nepodmienečného trestu odňatia slobody vedie riadny život, uvedomuje si, že musí riešiť svoje závislosti, zamestnal sa, a deklaruje ochotu nahradiť spôsobenú škodu. Doposiaľ však uhradil len 300 eur, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený už dňa 7.3.2017.

Aj za tejto situácie, podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona prevažuje potom stále pomer poľahčujúcich nad priťažujúcimi okolnosťami, a hornú hranicu trestnej sadzby je potrebné upravovať v zmysle jej zníženia o jednu tretinu.

Čo sa týka odvolacej námietky prokuratúry, že okresný súd nezohľadnil správne všetky okolnosti nevyhnutné pre správne uloženie trestu a znížil mu trest z dôvodu, že obžalovaný vedie po výkone trestu riadny život, zamestnal sa a podrobuje sa uloženému liečeniu, pričom tieto skutočnosti nemožno považovať za také mimoriadne okolnosti a pomery páchatela, odôvodňujúce aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, krajský súd uvádza, že je dôvodná.

Trest u obžalovaného J. nemožno znížiť ani z dôvodu urobeného vyhlásenia o vine, pretože ani tu nejde o povinnosť, ale o možnosť mimoriadneho zníženia trestu. Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 je namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Vyhlásenie o vine nie je samé o sebe dôvodom na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ak súd zistí iné dôvody, je urobenie vyhlásenia tou okolnosťou, ktorý otvára možnosť k mimoriadnemu zníženiu trestu pristúpiť. V prípade obžalovaného J. sa však nejedná o prvotrestaného páchatela. Podľa názoru krajského súdu, trest odňatia slobody vo výmere tri roky bude zodpovedať všetkým zásadám pre ukládanie trestu. Existujúce okolnosti v konkrétnom prípade v trestnej veci obžalovaného I. J. umožňujú urobiť záver o tom, že mimoriadne zníženie by nebolo primerané a že v danom prípade ani spravodlivé.

To, že si obžalovaný po výkone trestu uvedomil potrebu liečenia závislosti a že od tej doby vedie riadny život, sú okolnosti, za dodržiavania ktorých je predpoklad, že sa obžalovaný nedostane opäť do rozporu so zákonom. Avšak zároveň si musí byť vedomý prevzatia zodpovednosti za trestnú činnosť, ktorú spáchal a za ktorú bol odsúdený.

Možno plne súhlasiť s odvolacími námietkami prokuratúry, že trest uložený okresným súdom, pri závažnosti spáchanej trestnej činnosti, nezodpovedá zásadám individuálnej ani generálnej prevencie. Ak deklaruje obžalovaný snahu zaradiť sa do riadneho života, bude ju môcť preukázať po vykonaní uloženého trestu. Treba si uvedomiť, že obžalovaný (bez ohľadu na to, či to bolo z dôvodov jeho závislosti) sa dopustil viacerých trestných činov - zločin sprenevery, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, prečin nebezpečného vyhrážania, za ktoré bol potrestaný doposiaľ len peňažným trestom a trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Okrem toho bol viac ako 20 krát priestupkovo prejednávaný a postihnutý, nielen za priestupky na úseku dopravy, ale aj za porušenie všeobecne záväzného nariadenia, úmyselné narušenie občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu

na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosti alebo iné hrubé správanie.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti a jednej priťažujúcej okolnosti, a to že už bol za trestný čin odsúdený. Zároveň, v súlade s rozhodnutím okresného súdu, keďže ukladal trest súhrnný, zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/19/2017 zo dňa 20.2.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2017, keďže sa obžalovaný prejednávaného skutku dopustil skôr, ako bol vyššie uvedený rozsudok vyhlásený. Preto použil zároveň ustanovenia viažúce sa na ukladanie súhrnného trestu a upravujúce aj výmeru hornej hranice trestnej sadzby v zmysle ustanovení § 42 ods. 1 a 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže bol obžalovanému ukladaný trest za spáchanie viacerých trestných činov, viacerými skutkami, z ktorých jeden je zločinom.

V súlade s rozhodnutím okresného súdu, krajský súd rozhodol aj o spôsobe výkonu tohto trestu. Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.